

geografiske filialer og for det tredje ensartede vurderings- og låneudmålingsbetingelser.

Sigsgaard (VS) kunne tilslutte sig, hvad socialdemokratiets og socialistisk folkepartis ordførere havde udtalt om enhedsprioritering. Efter hans opfattelse var en differentieret långivning, hvor man skelnede mellem mere eller mindre nyttige investeringer, det eneste rigtige. Investeringerne burde kunne dirigeres bl. a. gennem kreditgivningen.

Hanne Reintoft (DK) pegede i sit indlæg bl. a. på, at den foreslåede nedsættelse af lånegrænserne og forkortelse af løbetiderne ville medføre en fordyrelse af udgifterne i nybyggeriet. Dette var ensbetydende med, at de boligsøgende, der var henvist til nybyggeriet, nu skulle undgælde for de elendige tilstande som inflation og vældigt betalingsunderskud over for udlandet, som samfundsøkonomien befandt sig i og havde befundet sig i i en årrække.

Efter 1. behandlingen henvises lovforslaget til samme udvalg som de tidligere realkreditlovsforslag. Under udvalgsbehandlingen opnåedes et bredt forlig mellem de 5 udvalgsberettigede partier om udformningen af de fremtidige regler vedrørende realkrediten. Hovedpunkterne i forliget er omtalt under den foran foretagne gennemgang af lovens indhold.

Her skal blot yderligere nævnes, at udvalget i sin betænkning fremhævede, at der var behov for en videregående analyse af forholdene på det danske kapitalmarked end de undersøgelser, der lå til grund for lovforslaget. Udvalget henstillede til regeringen, at en sådan undersøgelse snarest iværksættes og gennemføres hurtigt med henblik på overvejelser om et fortsat lovgivningsarbejde.

Som allerede omtalt foran stilledes i betænkningen en række ændringsforslag, der alle var tiltrådt af det samlede udvalg.

Ved 2. behandlingen stillede yderligere *Sigsgaard* og *Kjær Rasmussen* (VS) et ændringsforslag, hvorefter der til privatejede udlejningsejendomme, hvortil byggetilladelse blev givet efter 1. januar 1971, ikke skulle kunne ydes lån. Efter at mindretalsændringsforslaget var blevet forkastet og de øvrige ændringsforslag var vedtaget, henvises forslaget til fornyet behandling i udvalget.

I sin tillægsbetænkning redegjorde udvalget for overvejelser om, hvorvidt loven også burde gælde i Grønland. Udvalget udtalte herom:

„Udvalget har drøftet det rejste spørgsmål med boligministeren og er enig med ministeren i, at der ikke på indeværende tidspunkt foreligger tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til, om en eventuel realkreditlånecordning i Grønland bør indføres, herunder om det i givet fald bør gennemføres ved lov om realkreditinstitutter eller ved anden særlig lovgivning. Boligministeren har imidlertid i denne forbindelse givet udvalget tilsagn om at bede ministeren for Grønland tage spørgsmålet op med henblik på et eventuelt lovgivningsinitiativ.“